

1881-05-06

SENDER

Susette Cathrine Holten

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Recipient's location:
Paris

Mentioned people:
Sofie Holten
Ludwig Kabell
Janus la Cour
Niels Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Mentioned locations:
Paris, Frankrig
Øster Farimagsgade 14, 2100
København, Danmark

Archive:
Mappe 42 nr. 2

TRANSCRIPTION

Mappe 42 nr. 2
Rosenvænget den 6 Maj 1881

Kære lille rare Kim!

Nå det kan nok være Du slår til Søren, gjør Lykke på Maskerade med Ørentvist, render og [?frisker] og gjør Tour alene med unge Damer, og Guderne må vide hvilke andre letsindigheder Du finder på under de mere glødende Himmelstrøg Du befinder Dig under. Kjøbenhavn i sin Naivitet befinder sig i en uendelig forbavselse over Din Vanart, jeg er først for ganske nylig kommet mig, og er idel Glæde derover; dog lader du til på et Punkt ikke at være kommer synderlig videre end da Du rejste,

-2-

at man skal sende sin Broder til Paris, og at han skal gjøre en hel del Vrøvl om hvad han skal købe til en, og at han, der har Paris med alle sine herligheder (den ene mere genial og fortryllende og interessant end den anden) liggende for sig, så ender med at købe en Støvekost, havde du købt en sådan til Din Tilkommende da vilde jeg havde fundet det yderst rimeligt, og vist i alle Måder overensstemmende med samme Dames Smag og Tilbøjeligheder, men jeg ved virkelig ikke hvad jeg skal med den, jeg har en meget god Støveklud og en Fjedervinge til krogene og ved oprigtigtalt ikke, hvortil man benytter Kosten; men skal jeg have den, nu, så lad mig få den, så skal jeg gemme den, og skjænke

-3-

den til bemeldte Dame en gang ved lejlighed. ----Kan Du tænke Dig, hvis Bryllup jeg var til i Tirsdags? Nej, Vicas, du kan tænke Dig min Forfærdelse, da jeg modtog indbydelsen, min fortvivlelse kjendte ingen Grændser, da jeg ikke havde Spor af fornuftig Grund til at sige nej, og ikke kunde hitte på nogen som helst Undskyldning, måtte jeg der jo, og jeg fortrød det for resten ikke, det var rigtig morsomt. I dag var jeg oppe at besøge hende i hendes eget, og hun bad mig hilse " Kim på Lastens brede Vej" meget fra hende.

Det er ikke ret længe siden, jeg havde Brev fra Tante Oda, de har det alle godt, og hun er gruelig glad for sin Dreng. Ved Du, at Kaalunds Fulvia nu bliver givet på det kongelige, det gjør ret megen Lykke, Fru Eckardt og E. Poulsen

-4-

spiller glimrende, de andre er til at brække sig over især to Tvillinger unge Mænd, det er Fru Nyrup og Frk. Wiehe, jeg føler en underlig bølgende Fornemmelse i Mellemgulvet blot ved at tænke på dem. --- Vi er også ved at begynde at tænke på at lave os til til at have Forår, Stikkelsbærbuskene

er grønne, kastanierne letter på Hylsterne og det
Lugter af Forår, mit sikreste Kjendetegn. Hvad var det dog Niels bad mig
spørge Dig om, det var vist gjennem Fru Øyen og så rimeligvis atter fra en
anden igjen, om hvorvidt Frk. Holten har Talent, jeg ved ikke om Du ser dig
i Stand til at besvare det Spørgsmål jeg finder det er en værre
[?Commission] Så tror jeg nok jeg har så mange Hilsener til dig som
herfra til Roskilde mindst, men Du kan nok tænke Dig til de vigtigste.

Ak og Ve!

|I Dag mødte jeg Fru Schouw og en af Døtrene på Farimagsvejen, jeg
drejede Hovedet til den anden Side og ilede forbi, ja når Du ikke er
hjemme forsømmer vi alle Familiepligter. Aa! For Zarthmans Romeo og
Julie " men Udstillingen tænker jeg, Niels underholder Dig med, og det er
jo sandt, Du svælger i Saloner. Mange Hilsener til la Cour og Kabell. Jeg er
alene hjemme i aften, ellers havde Du rimeligvis fået Lov at vente længere
endnu men jeg har så gruelig lidt Tid. Farvel, Levvel mor Dig godt.
Din lille Søster|

et man skal tænke sin Prodiget til
Paris, og at han skal gøres en del
del Chateaus og hvad han skal bygge
til sin, og at han, der har Paris
med alle sine Høfligheder (der var
sinne gensidig og forlystende og i det mindste
den anden) byggede for sig, så ender
med at bygge en Apoteose; handle
der bygget er så den til sin Tilkomme
der vilde jeg have fundet det yndest mine
lyst, og vist i alle skæder overvæltende
omvendt med samme Dæmning
og Følelsesheder; men jeg ved virkelig
ikke hvad jeg skal med den, jeg har
et meget god Apoteose og en Følelse
til Orgelet og ved oplyst, det ikke har til
man længere skæder; men skal jeg
have den, med, så lad mig da for den
så skal jeg glemme den og skændes

der til smukke Dæmning og Gang og
Følelse. Men der tænker jeg, hvor Lyk-
kens jeg var til i Tiden, og nu, Viscas.
der kan tænke sig, min forfærdelse, da
jeg modtoges skædesdelene; min Følelse
højeste ingen Grænsen, der jeg ikke
harde har af forlystende, fundet til
et ego mig, og ikke kunne lide for nogen
som helst skædesdelene, medt jeg den
for, og jeg forlyst det for skædesdelene,
det var rigtig, men det. I det var
jeg ikke at bygge den i hendes søst,
og hun har mig selv, Men på skædesdelene
træde de i mig for hende.
Det er ikke et længe siden jeg havde den
for Tiden i den, der har det alle gæst
og har en ganske glad for sin Dæmning
Ved den at skædesdelene Følelse min Dæmning
jævet for det kongelige, det giver et
mange Lykke, den Dæmning og Følelse